

4 Ιουλίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 234/90).

Δήμοι — Άδεια Λειτουργίας Θεάτρου — Δικαιώματα — Οι περί
Δήμων Νόμοι 1985 έως 1990 — Άρθρο 112 — Άδεια για τη λει-
τοουργία θεάτρου — Άρθρο 113(2) — Νομοθετική εξουσιοδότηση
στο Συμβούλιο για επιβολή δικαιωμάτων βάσει δημοτικών κανονι-
σμών — Δημοτικοί Κανονισμοί Λευκωσίας 1965 έως 1987 — Κα-
5 νονισμός 2 — Ερμηνεία του όρου "θέατρο" — Κανονισμός 172 —
Οριοθέτηση δικαιωμάτων — Πλάνη περί το νόμο και υπέρβαση
εξουσίας η επιβολή δικαιωμάτων για κάθε μήνα για ετήσια όμως
10 άδεια — Οι σχετικές πρόνοιες του άρθρου 113(2) και του Κανονι-
σμού 172 είναι φορολογικής φύσης και πρέπει να ερμηνεύονται
αυστηρά — Οποιαδήποτε ασάφεια υπέρ του φορολογουμένου.

Η προσβληθείσα απόφαση του Δήμου Λευκωσίας — καθ' ων η αίτηση —
επέβαλε στους αιτητές το ποσό των £88 μηνιαίως ως δικαιώματα
λειτουργίας του καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" για το έτος 1990.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

Σύμφωνα με το άρθρο 112 των Περί Δήμων Νόμων 1985 έως
1990, για να λειτουργήσει οποιοδήποτε θέατρο εντός των ορίων
του Δήμου, απαιτείται όπως χορηγείται προς τούτο άδεια για
20 οποιαδήποτε περίοδο μέχρι και ένα έτος. Σύμφωνα δε με τους Δη-
μοτικούς Κανονισμούς Λευκωσίας (Κανονισμός 172(b)(iv)) για θέ-
ατρα που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου τα δικαιώματα για κάθε
έτος δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις £800. Επομένως η επιβολή
των £88 μηνιαίως για το έτος 1990 ανξάνει τα ετήσια δικαιώματα
25 σε £1,056.

Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση ότι το ποσό δεν καθορίστη-
κε για κάθε μήνα, αλλά για ολόκληρο το 1990 και ως εκ τούτου δεν

υπάρχει υπέρβαση εξουσίας, δεν ευσταθεί γιατί τα δικαιώματα είναι φόρος ή αύξηση των εσόδων του Δήμου. Οι σχετικές πρόνοιες του Αρθρου 113(2) και του Κανονισμού 172 είναι φορολογικής φύσης και πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Εάν υπάρχει ασάφεια σε φορολογικές διατάξεις, αυτές ερμηνεύονται υπέρ του φορολογουμένου. Το Συμβούλιο έχει εξουσία να χορηγεί άδεια για οποιαδήποτε περίοδο που να μην υπερβαίνει τον ένα χρόνο και επομένως τα δημοτικά δικαιώματα συναρτώνται με την περίοδο της άδειας. Το Συμβούλιο πρέπει να ασκεί την εξουσία του εύλογα και όχι αυθαίρετα, αφού λάβει υπόψη του τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης.

2) Το καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" λειτουργεί πάνω σε ετήσια βάση από το 1984. Λαμβάνει ετήσια άδεια από τον Κ.Ο.Τ. Δεν είναι επιτρεπτό στο Συμβούλιο να αναφέρεται σε λειτουργία και, κατά συνέπεια, άδεια έτους και να καθορίζει και επιβάλλει δικαιώματα πάνω σε μηνιαία βάση. Το Συμβούλιο ενήργησε με πλάνη περί το νόμο καθ' υπέρβαση εξουσίας, αντίθετα με το Δημοτικό Κανονισμό 172 και η επίδικη απόφαση είναι αναίτιολογητη.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Πατά ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς (Προσφυγή Αρ. 192/88, ημερομηνίας 18/2/1989)

Ο. Ghalanos & Son Ltd ν. Δημοκρατίας, (Προσφυγή αρ. 678/87, ημερ. 9/9/1989).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Λευκωσίας με την οποία καθόρισε το δικαίωμα άδειας λειτουργίας του καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" για το έτος 1990 σε £88.- τον μήνα.

Χρ. Κινάνης, για τους αιτητές.

Α. Παπακοκκίνου (Δ/νις), για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή προσβάλλουν τη νομι-

μότητα της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Λευκωσίας, ("το Συμβούλιο"), με την οποία καθόρισε το δικαίωμα άδειας λειτουργίας του καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" για το έτος 1990 σε £88.- το μήνα.

5 Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλονται είναι:-

1. Παράβαση νόμου και κανονισμού και υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας.

2. Πλάνη περί το νόμο.

10 3. Έλλειψη οποιασδήποτε/ή δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα.

4. Έλλειψη αιτιολογίας και

5. Το δικαίωμα που επιβλήθηκε είναι έκδηλα υπερβολικό και παράλογο.

15 Η εταιρεία "MANILA GARDENS NIGHT CLUB-CABARET LIMITED" συστήθηκε και ενεγράφη στις 8 Μαΐου, 1984. Με ειδικό ψήφισμα, ημερομηνίας 12 Σεπτεμβρίου, 1989, και σύμφωνα με το Άρθρο 19(3) του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113, άλλαξε το όνομά της σε "MANILA GARDENS LIMITED" - (βλ. Πιστοποιητικών
20 Αλλαγής Ονόματος του Εφόρου Εταιρειών - Παράρτημα 1 στη γραπτή αγόρευση των αιτητών).

25 Η εταιρεία αυτή - αιτήτρια 2 στην προσφυγή - από το 1984 συνεχώς ασκούσε επιχείρηση καμπαρέ με την επωνυμία "GALACTICA CABARET". Η επωνυμία αυτή καταχωρίστηκε στον Έφορο Εταιρειών στις 11 Σεπτεμβρίου, 1984.

30 Το καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" στεγάζεται συνεχώς στο ενοικιαζόμενο υποστατικό, Αρ. 26, Οδός Αριστοκύπρου, Λευκωσία, όπου από 2 Ιανουαρίου, 1989, βρίσκεται και το εγγεγραμμένο γραφείο της αιτήτριας εταιρείας.

Ο αιτητής αρ. 1 είναι ένας από τους δύο διευθυντές της αιτήτριας εταιρείας, ο γραμματέας και εργοδοτούμενός της.

Το Συμβούλιο πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση και την κοινοποίησε με επιστολή ημερομηνίας 4 Ιανουαρίου, 1990, στον κ. Γεώργιο Λάμπρου, Καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ", οδός Αριστοκύπρου, Αρ. 26, Λευκωσία. Το ουσιαστικό μέρος της έχει:-

"Επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας έχει καθορίσει το ύψος των δικαιωμάτων λειτουργίας του Καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" για το έτος 1990 σε £8.00 το μήνα.

Επιθυμώ να σας πληροφορήσω επίσης, ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 134 του περί Δήμων Νόμου 111/85, επιβάλλεται γενική προσεπιβάρυνση ίση με το εκάστοτε νόμιμο επιτόκιο, σε περίπτωση που τα οφειλόμενα δικαιώματα δεν πληρωθούν εντός του χρόνου κατά τον οποίο είναι οφειλόμενα."

Ο Δήμος Λευκωσίας είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου, που υφίσταται και λειτουργεί με βάση τους περί Δήμων Νόμους του 1985 έως 1990, (Αρ. 111/85, 1/86, 8/86, 25/86, 39/86, 50/86, 114/86, 121/86, 149/86, 14/87, 63/87, 165/87, 320/87, 39/88, 204/88, 119/90), (ο "Νόμος"). Το ουσιαστικό για την παρούσα υπόθεση μέρος του Άρθρου 112 προβλέπει:-

"112(1) Εντός των δημοτικών ορίων οιοδήποτε δήμου -

(α) ουδέν θέατρον θα χρησιμοποιήται δι' οιοδήποτε σκοπόν και ουδεμία οικοδομή, χώρος ή αντίσκηνον θα χρησιμοποιήται δι' οιοδήποτε θεατρικήν, χορευτικήν ή κινηματογραφικήν παράστασιν ή δι' οιοδήποτε θέαμα εις το οποίον το κοινόν γίνεται δεκτόν ή δι' οιοδήποτε δημοσίαν συγκέντρωσιν,

(β)
 άνευ αδειάς λαμβανομένης πρότερον παρά του συμβου-
 λίου του εν λόγω δήμου συμφώνως προς τας διατάξεις
 του παρόντος Νόμου.

- 5 (2) Το συμβούλιον δύναται να χορηγή τοιαύτην
 άδειαν είτε διά μίαν παράστασιν είτε διά οιανδήποτε
 περίοδον μη υπερβαίνουσαν το έν έτος:"

Το Άρθρο 113(2) δίδει νομοθετική εξουσιοδότηση στο
 Συμβούλιο για την επιβολή δικαιωμάτων και έχει:-

- 10 "(2) Το συμβούλιον δύναται να επιβάλη τοιούτο δι-
 καίωμα δι' οιανδήποτε τοιαύτην άδειαν το οποίον δύ-
 νεται να καθορίζεται διά δημοτικών κανονισμών εκδι-
 δομένων προς το σκοπόν αυτόν."

- 15 Οι Δημοτικοί Κανονισμοί που ισχύουν, σύμφωνα με
 το Άρθρο 140(3) του Νόμου, είναι οι Δημοτικοί Κανονι-
 σμοί Λευκωσίας 1965 έως 1987. Στον Κανονισμό 2 υπάρ-
 χει ο ορισμός της λέξης "θέατρο", ("theatre"), ο οποίος
 είναι ταυτόσημος με το λεκτικό του Άρθρου 112(1)(α) του
 Νόμου, και έχει στην Αγγλική Επίσημη έκδοσή του:-

- 20 "Theatre' includes any building used for the
 performance of any stage play, or cinematograph
 exhibition, or for dancing or for any entertainment to
 which the public is admitted or for any public meeting."

- 25 Αναντίλεκτα το καμπιαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" είναι θέα-
 τρο, σύμφωνα με τον πιο πάνω ορισμό.

Αναφορικά με το δικαίωμα που το Συμβούλιο δύναται
 να επιβάλει, ο Κανονισμός 172 προβλέπει:-

- 30 "172. There shall be paid to the treasurer by every
 person obtaining a licence to use any building, tent or
 place as a theatre a fee to be determined by the Council
 in each case according to the following scales:-

(a) for theatres having an entrance fee, a fee not exceeding CYP100.- for every year or part thereof;

(b) for theatres not having an entrance fee -

(i) for every day, a fee not exceeding CYP30.-

(ii) for every week, a fee not exceeding CYP100.-

5

(iii) for every month, a fee not exceeding CYP200.-

(iv) for every year, a fee not exceeding CYP800.-".

Δεν πληρώνεται δικαίωμα εισόδου στο καμπαρέ "ΓΑ-ΛΑΚΤΙΚΑ" και, ως εκ τούτου, εφαρμόζεται ο Κανονισμός 172(b).

10

Ο δικηγόρος των αιτητών εισηγήθηκε ότι το Συμβούλιο καθόρισε τα δικαιώματα για άδεια λειτουργίας για ένα έτος, πληρωτέα κατά μήνα, που δεν προβλέπεται στους Κανονισμούς. Ο Κανονισμός που έχει εφαρμογή για το έτος 1990, όπως είναι η προσβαλλόμενη απόφαση, είναι ο 172(b)(iv), που ορίζει ανώτατο όριο £800.-. Η επιβολή δικαιωμάτων για το έτος 1990 σε £88.- το μήνα αυξάνει το συνολικό ύψος σε £1,056.-, που είναι πολύ ψηλότερο από το ανώτατο καθορισμένο όριο.

15

Η δικηγόρος του Συμβουλίου ισχυρίστηκε ότι το ποσό καθορίστηκε για κάθε μήνα, αλλά για ολόκληρο το έτος 1990, και, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει υπέρβαση εξουσίας.

20

Το ζήτημα που εγείρεται θα απαντηθεί από την ορθή ερμηνεία της απόφασης που προσβάλλεται, σε συνάρτηση με την ερμηνεία και εφαρμογή των Άρθρων 112(2) και 113(2) του Νόμου και του Κανονισμού 172(b).

25

Τα δικαιώματα είναι φόρος ή αύξηση των εσόδων του Δήμου - (βλ., μεταξύ άλλων, Αριστείδης Παπά, ως πληρεξούσιος αντιπρόσωπος της Αγής Θρασιβούλου ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακαπετριάς, Υπόθεση Αρ. 192/88,

30

(Απόφαση δόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

5 Οι σχετικές πρόνοιες του Άρθρου 113(2) και του Κανονισμού 172 είναι φορολογικής φύσης και πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Εάν υπάρχει οποιαδήποτε ασάφεια σε φορολογικές διατάξεις, αυτές ερμηνεύονται υπέρ του φορολογουμένου - (Maxwell on Interpretation of Statutes, Δωδεκάτη Έκδοση, σελ. 256-258).

10 Το Συμβούλιο έχει εξουσία να χορηγεί άδεια για οποιαδήποτε περίοδο που να μην υπερβαίνει τον ένα χρόνο.

Τα δημοτικά δικαιώματα συναρτώνται με την περίοδο της άδειας.

15 Το Συμβούλιο πρέπει να ασκεί την εξουσία του, αναφορικά με την περίοδο της άδειας και τον καθορισμό των δικαιωμάτων, εύλογα και όχι αυθαίρετα, ή απεριόριστα. Το νόημα της εύλογης διακριτικής εξουσίας περιέχει το δικαίωμα διοικητικού οργάνου να εκλέξει μεταξύ δυνατών λύσεων, τις οποίες μπορούσε να υιοθετήσει λογικό

20 πρόσωπο με διαφορετική γνώμη ή εκλογή, αφού λάβει υπόψη του τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης - (βλ. *O. Ghalanos & Son Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 678/87, (Απόφαση δόθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)).

25 Το καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" λειτουργεί πάνω σε ετήσια βάση συνεχώς και αδιαλείπτως από το 1984. Λαμβάνει ετήσια άδεια από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, σύμφωνα με τον περί Κέντρων Αναψυχής Νόμον του 1985, (Αρ. 29/85). Η άδεια για το 1990 έληγε την τελευταία

30 ημέρα του χρόνου - 31 Δεκεμβρίου, 1990.

Δεν είναι επιτρεπτό στο Συμβούλιο να αναφέρεται σε λειτουργία και, κατά συνέπεια, άδεια έτους και να καθορίζει και επιβάλλει δικαιώματα πάνω σε μηνιαία βάση, όπως έκαμε στην παρούσα περίπτωση.

Το Συμβούλιο ενήργησε με πλάνη περί το νόμο. Η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά υπέρβαση εξουσίας και είναι αντίθετη και ασύμφωνη με το Δημοτικό Κανονισμό 172, ο οποίος έχει παρατεθεί πιο πάνω.

Με την κρινόμενη απόφαση, το δικαίωμα που επιβλήθηκε είναι 44% του ανώτερου επιτρεπόμενου ορίου για την περίοδο μήνα, αλλά όμως είναι 32% ψηλότερο από το ανώτερο επιτρεπόμενο όριο για περίοδο ενός έτους. 5

Η προσβαλλόμενη πράξη πρόδηλα λήφθηκε κυρίως για την αύξηση των εσόδων του Δήμου. 10

Το καμπαρέ "ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ" λειτουργεί συνεχώς για όλη τη διάρκεια του χρόνου και η άδειά του πρέπει να είναι ετήσια.

Από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου, φαίνεται ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη του τα γεγονότα και τα ουσιώδη στοιχεία και ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα. 15

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει αιτιολογία, ή/και επαρκή αιτιολογία.

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με το νόμο, λήφθηκε με πλάνη περί το νόμο και τα πράγματα, με υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας και είναι αναιτιολόγητη. 20

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.